

TIKĖJIMO TIESŲ TILTAI

Tikybos pamokos. Kaip jomis sudominti moksleivius?

Tęsiame pokalbį su Ukmergės dekanato tikybos mokytojų meto-dinio būrelio pirmininke, tikybos mokačia Antano Smetonos ir Jono Basanavičiaus gimnazijose, Ramute Sakalauskiene. Šį kartą bandysime plačiau sužinoti apie šiose pamokose mokomus dalykus.

Kaip sudominate mokinius tikybos pamokomis. Kaip į šį dalyką įpūsti modernumo, ar tai įmanoma ir ar to reikia?

Tikyba dėstoma I–IV gimnazi-jos klasėse. Mokytojui suteikiama teisė pasirinkti modulį. Aš esu pasirinkusi tokį modulį: „Pašaukimas gyvenimui“ – III klasėms, „Meilė ir šeima“ – IV klasėms. Mano pamokų lankytojai – visų klasių gimnazistai. Tikyba gali lankyti ir visai neišpažįstantis tikėjimo. Mes nevertiname mokinių tikėjimo, tik vertiname jų žinias.

Mokiniai ateina jau žinodami tikybos mokslų pradžiamokslį. Todėl ypatingai pasirenkamo dėstomo dalyko metu svarbus mokytojo autoritetas.

Buvo tokia situacija gimnazi-joje, kuomet iš darbo išėjo etikos mokytoja. Tada labai nedrąsiai gimnazistai rinkosi tikybą. Praėjusiais mokslo metais iš 314-os mokinių šias pamokas jau lankė apie 200. Kai geriau susipažinome, pasakiau: „Bijojote, nes galvojote, kad jums tikybą dėstys mokytoja ilgu sijonu ir su kryžiumi ant kaklo.“ Juk ne tai dabar lemia dėstomo dalyko esmę.

Antano Smetonos gimnazijoje iš 389-ių mokinių 277 lankė tikybos pamokas, o tai – 71 proc. visų gimnazistų. Vadinas, jiems tai įdomu ir aktualu.

Adomo ir Ievos istorija. Koks jos vertinimas mokinių akimis?

Mokiniams kyla nemažai klausimų apie Ievos ir Adomo gyvenimą, jų vaikus. Mano požiūriu, vienintelis ir teisingas aiškinimas yra pagal Šventąjį raštą ir Bažnyčios mokymą. Aš pati tuo tikiu ir tas tiesas aiškinu savo mokiniams.

Kokie yra gimnazistų požiū-

riai apie šeimos modelius?

Esu pasirinkusi „Pašaukimas gyvenimui“, „Meilė ir šeima“ dėstymo modulį. Mokyimo planą sudarau pati. Planas negali nukrypti nuo modulio pasiūlytų temų. O temos gana aktualios. Pavyzdžiui, „Pašaukimas meilei“, „Esminis orumo principas“, „Atsakomybė būsimiems vaikams“, „Skaistumas – dorybė“, „Kodėl skaistumas yra dorybė“ ir kitos.

Pagal tas temas ir kalbu su gimnazistais apie šeimos modelį. Pagrindinė išmintis, dėstant šią temą, ateina iš Šventojo rašto. Supažindinu su viešai šiuo metu diskutuojamomis temomis – šeimos modelio išplėtimo šalininkų požiūriu. Pamokose pateikiama įvairi informacija – ir Šventajame rašte, ir Konstitucijoje įrašytos tiesos. Gimnazistai išklauso jas visas.

Kaip dera Jėzus ir XXI amžius?

Mokiniai ateina ir iš tikinčių, ir iš netikinčių šeimų. Todėl ne visi vienodai priima Šventojo rašto tiesas. Niekas nediskutuoja dėl Jėzaus gyvenimo, dėl asmenybės, bet skirtingai interpretuoja jo mokymą. Šiame amžiuje ypač reikalingas tikėjimas, gyvybinga dorybių visuma ir motyvas jų laikytis. Dažnai primenu, kad Jėzus yra gyvenimas ir tiesa. Visada remiuosi tuo, ko moko katalikų bažnyčia. Gyvenimo tiesos turi keliauti su gyvenimu, to mes ir siekiame.

Kokia tikybos pamokų įtaka mokinių pasirinkimui tapti praktikuojančiu kataliku?

Tikybos pamokos – tai gyvenimo pamokos. Pagrindas jų yra Katalikų bažnyčios mokymas. Savo pamokose naudoju labai daug įvairių priemonių. Rodau filmukus, įvairias skaidres, organizuoju ekskursijas.

Negaliu pamiršti prieš metus baigusiu gimnazijas gimnazistų. Su jais išgyvenome nepamirštamas akimirkas. Ruošėmės šv. Kalėdoms. Visi ėjome į Bernelių Mišias. Buvo tokia bendrystė ir tokia sielų šventė. Ir kokia buvau laiminga, kai atėjus į

Bernelių Mišias sutikau beveik visus buvusius savo mokinius. Vadinas, jie išmoko mano pamokas.

Tie, kurie neateina šandien į bažnyčią, gal ateis vėliau. Tiesiog juos reikia pakviesti. Matau, kad kai kurie gimnazistai ne iš karto ir gana sunkiai priima dėstomas tiesas. Svarbu, kad šiuo momentu jie išklauso, o jų sprendimus ateityje nulems šandien išgirstos tiesos.

Šventasis raštas – Dievo laiškas visų kartų žmonėms. Ar visos tiesos aktualios šandien?

Sutinku, kad Šventasis raštas yra Dievo laiškas visų kartų žmonėms. Jis yra amžinas, nes remiasi pagrindinėmis trimis dorybėmis – tikėjimu, viltimi ir meile.

Dirbant gimnazijoje ar mokykloje keičiasi mokiniai, bet

dėstomos tiesos išlieka tos pačios. Dažnai baigiant dėstyti kursą su mokiniais sutariame dėl vienos tiesos. Religijų pasaulyje yra daug, vadinas daug ir dievų. Bet galutinė tiesa yra ta, kad Dievas vienas, tik turi daugybę vardų.

Evangelijos? Kokios jos būtų šandien rašytos?

Žodis „evangelija“ iš graikų kalbos yra „geroji naujiena, džiugi žinia“. Tai – tekstas, aprašantis Jėzaus gyvenimą. Naujajame Testamente yra keturios Evangelijos: pagal Matą, pagal Morkų, pagal Luką ir pagal Joną.

Mano nuomone, jeigu Evangelijos būtų rašomos šandien, jos būtų kitokios, modernesnės. Tačiau labai panašios į esamas. Žmonės, išpažįstantys pagrindines

dorybes ir Dievo mokymą, gyvenantys pagal jas kiekvieną dieną, nieiško kitų kelių.

Kaip bažnyčia pateikiama pamokoje ir kaip ją traktuoja gimnazistai.

Bažnyčia yra Dievo namai. Aš taip pateikiu jos apibrėžimą savo pamokose. Šventojo rašto žodžiais kviečiu kasdien laikytis ten aprašytų tiesų. Gyvenime turėdami tokius kelrodžius, visada prie jų grįžtame.

Mokiniams palieku teisę remtis savų gyvenimų patirtimis, daryti išvadas ir būti Dievo globoje.

Kalbino Lina Sukackienė

Parodoje – „Eucharistijos stebuklai“

Ukmergės šv. apaštalo Petro ir Povilo bažnyčioje eksponuojama palaimintojo Karolio Akutis (Carlo Acutis) sukurtų stendų „Eucharistijos stebuklai“ paroda.

Bažnyčioje eksponuojama 16 stendų lietuvių kalba. Paroda, kurią sudaro 150 darbų, žinoma kaip Tarptautinė Vatikano Eucharistijos stebuklų paroda. Ji apkeliavo daugybę parapijų visame pasaulyje.

„Šventumo projektas glūdi kiekviename mūsų“, – yra sakęs palaimintuoju paskelbtas šios parodos autorius paauglys iš Italijos, kurio neiline gyvenimo istorija žavisi milijonai sekėjų.

Jis vadinamas Dievo atsiųstu nuomonės formuotoju. Jis buvo kompiuterių genijus, naujusias technologijas sumaniai panaudojęs Dievo žodžiui skleisti.

1991-aisiais gimęs Karolis turėjo dvi, atrodytų, sunkiai suderinamas aistras – kompiuterius ir tikėjimą, tačiau jos vaikino kasdienybėje puikiai derėjo.

Giliai tikinčiam informatikos genijui buvo vos 15 metų, kai 2006-aisiais jo gyvybę pasiglemžė staigi leukemijos forma.

Beatifikuotas jis išskirtinai greitai, praėjus vos 14-ai metų po mirties, nors dažnai beatifikacijos procesai užtrunka kur kas ilgiau. Jo balzamuotas kūnas su džinsais, laisvalaikio švarku ir sportiniais bateliais saugomas specialiaje sarkofage Apsinuoginimo šventovėje Asyžiuje.

2020 m. spalio 12-ąją jo beatifikacijos dieną Asyžiuje įvyko daug atsivertimų. Matyt, didžiausias stebuklas, kuris įvyko Karoliui dar būnant gyvam, – jo mamos atsivertimas.

1991 m. gimęs sūnus buvo ypatingas vaikas, labai anksti pradėjo kalbėti, jautė didelę trauką bažnyčiai. Netrukus savo mamos pradėjo klausyti gilių egzistencinių klausimų, į kuriuos ji negalėjo atsakyti. Tai buvo paskatinimas mamai studijuoti teologiją ir vėliau net tapti katechete.

Berniukui buvo duotas leidimas 7-erių metų priimti šv. Komuniją. Nuo to karto jis nepraleido nė vienu šv. Mišių, adoruodavo Jėzų,

Domeikavos Lietuvos kankinių bažnyčios svetainės nuotr.

melsdavosi rožinį.

Jis buvo tikras Jėzaus mokymo liudininkas. Padėjo vargstantiesiems, benamiams nešdavo maisto, savanoriaudavo, buvo jautrus, norintis visiems pagelbėti vaikas. Ten, kur jis būdavo, dingdavo ambicijos, konkurencija, savo buvimu atverdavo kitų širdis. Tarp bendraamžių Karolis buvo lyg jų sąžinės lankmusas, jam mirus dauguma pasijuto labai sutrikę.

Karolis buvo ir aistringas informatikas. Technologijas jis naudojo apaštalauti. Didžiausias jo darbas – paruošti tinklalapį, kuriame būtų aprašyti visi pasaulyje įvykę Eucharistijos stebuklai.

Eucharistijos paroda, kurioje paminėti 136 stebuklai, popieriniu formatu apkeliavo visus pasaulio kontinentus. Karoliui buvo labai svarbu, kad žmonės suprastų, jog Ostijoje yra tikras Kristus Kūnas ir Kraujas. Jis visada sakydavo, kad Eucharistija yra greitis į dangų, nes per ją galim patirti amžinojo gyvenimo džiaugsmą jau šioje žemėje.

Karolis sakė, kad kiekvieną mūsų Dievas suriama kaip potencialų šventąjį. „Mes visi gimstame kaip originalai, o mirštame kaip kopijos.“ „Šventumas – tai nukreipti savo žvilgsnį nuo savęs į Dievą.“

Beatifikuoti Karolį nuspręsta po to, kai 2010-aisiais Brazilijoje, prisilietęs prie italo relikvijos – drabužių skiautės – pasveiko 6-erių metų berniukas. Tas stebuklas nutiko vaikui, nuo gimimo turėjusiam pažeistą kasa, negalėjusiam valgyti jokio kieto maisto... Vienų Mišių metu, kai buvo meldžiamasi už Karolį, nes tą dieną kaip tik buvo jo mirties metinė, vaikas palietė Karolio pižamos gabalėlį, o jo senelis paprašė stebuklo. Po kelių dienų berniukas galėjo valgyti viską. Dar po kurio laiko Brazilijos medikai konstatavo, kad jis visiškai pasveiko, o jo kasa tapo visiškai normali.

Eucharistijos stebuklai liudija Dievo buvimą ir Jėzaus Kristaus tikrą buvimą šv. Mišių aukoje.

Kūno ir Kraujo buvimą konsekratoje ostijoje ir vyne jie paliudija norintiems bet nepajėgiantiems tikėti, netikėtai užkluptiems netikėjimo pagundos, netgi stokojantiems pagarbos ar rūpestingumo.

Parengta pagal magnificat.lt

Šventę skiria Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos 50-mečiui

Liepos 23-ąją, šeštadienį, vyks tradicinė Lietuvos laisvės kovotojų atminimo šventė.

Šiais metais ji bus skirta Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos 50-mečiui paminėti. Renginys vyks monsinjoro Alfonso Svarinsko įkurtame Didžiosios Kovos apygardos partizanų parke, esančiame Vidiškių seniūnijoje, Kadrenų kaime.

Lietuvos laisvės kovotojų atminimo šventės pradininkas – daug metų ją organizuodavęs monsinjoras Alfonsas Svarinskas.

Paskutiniaisiais gyvenimo metais sostinėje gyvenęs žymusis mūsų kraštietis, artėjant renginiui, visada su jo programos rankraščiu pats atskubėdavo į redakciją. Nepraleisdavo progos pabendrauti ir papolitikuoti.

Monsinjurui A. Svarinskui išėjus anapilin iniciatyva nenutrūko

– šiemet šventė vyks jau 20-ąją kartą. Jos metu Panevėžis vyskupas emeritas Jonas Kauneckas pirmą kartą pristatys autobiografinę knygą „Prieš visus vėjus“.

Didžiosios Kovos apygardos partizanų parke kaip ir kasmet bus aukojamos šv. Mišios už laisvės kovotojus. Jas aukos apaštalinis nuncijus arkivyskupas Petar Antun Rajič, kardinolai, vyskupai ir kunigai. Giedos solistas Mindaugas Zimkus.

Ukmergės kraštotyros muziejus paruošė pranešimą, skirtą Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos jubiliejui paminėti.

Už inf.

